

Cezieltjes

Cecile Clappers

palmslag

Illustraties

Maruja Steenmeijer
www.queenqdesign.com

Vormgeving

Ellen Okken
www.ellenokken.com

Druk

Chris Russell, Groningen

Eerste druk, oktober 2010
Tweede druk, november 2010
Derde druk, december 2010

palmslag

© 2010 Uitgeverij Palmstag
www.palmstag.nl
info@palmstag.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit dit boek mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, internet, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this book may be reproduced in any form by print, internet, photoprint, microfilm or any other means without written permission from the publisher.

ISBN 978 90 814838 3 4
NUR 301

Om niet te vergeten...

Herfst

'Ik ben de herfst,' zei de kastanje en rolde onder het eikenblad vandaan.

'De herfst?' vroeg het eikenblad. 'Wat is dat?'

'Dat ben jij,' antwoordde de kastanje, 'jij die van de boom valt en verkleurt. En dat ben ik die uit mijn prikkelhuid kruip en dat is de kikker die zich ingraaft voor de winter.'

'Maar ik lig hier alleen maar,' zei het eikenblad.

'Maar niet voor lang,' riep de kastanje vrolijk en rolde nog een stukje verder. 'Dadelijk komt de wind en die pakt je op en neemt je mee.'

'Waar naartoe?' vroeg het eikenblad verheugd.
'Naar een andere plek waar ook bladeren liggen en kastanjes en takken. Je herkent ze vanzelf.'
'Dat denk ik ook,' zei het eikenblad blij. 'Het is alleen wennen dat alles nu ligt in plaats van hangt.'
'Tja, dat is de herfst,' zei de kastanje.
'Oh,' riep het eikenblad uit, 'is dat de herfst! Zeg dat dan meteen.'
En een enorme windvlaag voerde het eikenblad mee naar een andere plek in het bos.

De pen en het verhaal

'Ik heb op je gewacht,' zei het verhaal.

'Op mij?' vroeg de vulpen en keek verbaasd.

'Ja, op jou,' antwoordde het verhaal, 'ik heb je nodig.'

'Waarvoor?' wou de pen weten.

'Het is tijd dat ik word opgeschreven,' zei het verhaal.

'Tijd?' sprak de pen bedachtzaam. 'Wat is dat eigenlijk?'

'Tijd is wat je nodig hebt als je iets moet doen en tijd is wat je vergeet als je iets doet wat je heel graag wilt doen.'

'In dat geval heb ik wel tijd voor jou,' zei de pen. 'Ben je lang of kort?'

'Kort,' zei het verhaal, 'dus het is zo gebeurd.'

'Dat is mooi,' besloot de pen en het verhaal stond op papier.

De breinaald en de wol

‘Wat ben je zacht,’ zei de breinaald tegen de wol. ‘Ik zou best met jou willen breien. Mag dat?’

‘Tuurlijk,’ zei de wol, ‘zet mij maar op.’

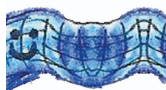
‘Wil je recht of averecht?’ vroeg de breinaald.

‘Recht graag,’ antwoordde de wol, ‘anders word ik duizelig.’

De naald vond het goed en vroeg: ‘Wat wil je worden?’

‘Een lange sjaal,’ wist de wol heel zeker. ‘Zodat ik lekker in de wind kan wapperen en warm om iemands nek geslagen kan worden.’

‘Dat kan ik wel,’ sprak de naald en zette wat steken op.

Wachten

'Ik ga slapen,' deelde de dag mee en geeuwde zo diep dat het op slag donker werd en de maan verscheen.

'Hallo maan,' zei de dag. 'Ik ga slapen. Houd jij de wacht als ik slaap?'

'De wacht?' vroeg de maan. 'Wat is dat?'

'De wacht dat ben jij die schijnt zodat ik niet bang ben in het donker. En jij bent ook de wacht die er is tot ik weer wakker word voor een nieuwe dag.'

'Oh,' zei de maan en begon te schijnen, 'nu snap ik het, ik wacht gewoon op jou.'

'Ja,' gaapte de dag slaperig en deed haar ogen dicht.